

at det her spørgsmål er et spørgsmål, som har stor betydning for den danske befolkning. Jeg synes, at man virkelig skal overveje, om ikke det er den danske befolkning, der skal træffe beslutning om det her. Jeg synes jo egentlig, at tingene er kørt relativt klart op. Der er to synspunkter over for hinanden:

Det ene synspunkt har som hovedpunkt, at vi sparer befolkningen for en licensstigning, eller vi får nedsat licensen med nogle få hundrede kroner, og det er et vigtigt projekt. Det står over for en anden holdning, som bl.a. frygter, at den her udvikling vil betyde, at programmerne bliver dårligere, at der på sigt bliver flere reklamer osv.

Er befolkningen ikke de bedste eksperter til at tage stilling til det valg? Det er jo befolkningen, der så at sige kommer til at leve med valget.

I selv den seneste udgave af Medienyt kan vi jo konstatere, at det stadig væk er sådan, at folk ser på enten TV 2 eller Zulu 7 timer om ugen. Det er 1 time om dagen i gennemsnit for hele befolkningen. Nogle ser betydeligt mere, andre ser selvfølgelig lidt mindre, men det er jo et spørgsmål, om ikke de sande eksperter skal til at afgøre, hvilken retning de egentlig ønsker at TV 2 skal udvikle sig i: om det er pengene, der er det vigtigste, eller det vigtigste er de bedre programmer. Så det synes jeg vi skulle overveje frem til tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er sådan set helt sikker på, at hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten mener, at hele det her lovforslag er en stor svipser. Så det er ikke sikkert, at kulturministeren vil kunne give nogen garanti i den sammenhæng, men det er så også i orden. Jeg kan i hvert fald sige, at for vores vedkommende bakker vi fuldt op om kulturministerens ændringsforslag.

Så synes jeg egentlig, det er lidt interessant, at netop venstrefløjen lige pludselig vil gøre seerne til de sande eksperter, for det skulle da være første gang i historien, at man gør det her i Danmark, eftersom man er meget, meget ude efter, at seertal, og hvad seerne gerne vil se, og hvad de fleste går efter, ikke er det rigtige, og at det ikke er det gode, og at vi altid har haft den opdragende tendens i vores fjernsynspolitik her i landet. Så det er jo interessant, at venstrefløjen, navnlig den yderste venstrefløj, gør sig til talsmand for, at det lige pludselig er seerne, der er de rigtige eksperter.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Bare situationen i landet var så god, at det hele var en svipser, så ville vi være tilfredse. Det er meget værre.

Vi tror sådan set, at regeringen er fuldt klar over, hvad den laver. Der er nogle, der får glæde af det her, og det er jo, som det er, og vi er bare uenige. Men o.k., vi accepterer det, når det nu bliver sagt, selv om vi håber, at ministeren selvfølgelig vil sige, om det er en enig forligskreds, som bakker op om det her ændringsforslag, også en enig forligskreds, som bakker op om indholdet i det, nemlig at der ikke skal være mulighed for kapitalgrupper for at komme ind på den måde, som der ellers ville være mulighed for, hvis det her forslag gik igennem uændret.

Kl. 14.25

Så i forhold til det, som hr. Jens Rohde rejser om seertallene: Nej, jeg tror mere, det er et spørgsmål om, at venstrefløjen er god til at regne. For hvis man har et program, der har 100.000 seere, er det selvfølgelig godt, men vi synes sådan set, det er endnu bedre, hvis man har fire programmer, der har 30.000 seere. For fire programmer, der har 30.000 seere, giver 120.000 seere. Det er sådan set flere seere.

Men det, der er problemet, når man skal placere sine reklamekroner, er, at man altid vil vælge det program, der har 100.000 seere, hvorimod man ikke vil vælge de programmer, der har færre. Problemet er, at så er de programmer ikke »gode« tv-programmer; det er ikke tv-programmer, der lægges i prime time; det er ikke programmer, der er gærd at satse så meget på, fordi de hver for sig giver et mindre seertal.

Det er jo det, der er hele problemet i den her markedsorientering, i hele denne her tro på, at bare markedet kommer til, bare pengene kommer til, så skal det nok gå. Nej, når pengene kommer til, og når markedet kommer til, så bliver der et mindre udbud; det bliver et smallere udbud; der bliver mere af det samme, men samlet set bliver der mindre interessant tv for de danske seere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er da i hvert fald historisk forkert, for jeg er dog så gammel, at jeg kan huske, hvordan vi, dengang der kun var offentligt tv, skulle sidde og glo på pausefisk, og hvad ved jeg. Meget fjernsyn var der ikke. Der var i hvert fald ikke meget af det fjernsyn, som jeg syntes var specielt